

*   *

Разсаждъкътъ студенъ ни казва: — „Димъ с всичко,
„Наука, въра, трудъ, искусство, идеалъ! . . .

„Философството е безумие ръчисто, —

„Поезията мракъ, — величието калъ . . . “

Разсаждъкътъ студенъ ни казва: — „Димъ е всичко!“

*   *

„Чловекъ умира голъ, — тъй както се и ражда,

„И хвърлятъ го въ трапа, — въ праха погребватъ
прахъ . . .

„Безсмъртността е сънь на дътската ни жажда,

„И боговетъ съ дъла на наший страхъ . . .

„Чловекъ умира голъ, — тъй както се и ражда!“

*   *

А Чувството тогазъ на Разума отвръща: —

„Животътъ е добъръ! . . . Доброто е навредъ

„Кждъто Любовта, Мирителка могжща,

„Между чловѣците поддържа траенъ ръдъ . . .“

Тъй Чувството тогазъ на Разума отвръща . . .

*   *

„Добро да правиме на съка можемъ стжика!

„А добротворниятъ мжжъ честитъ е и богатъ;

„Честитъ, — не го смущава мрачната простожика,

„Богатъ, — помагатъ му като на сѫщия братъ! . . .

„Добро да правиме на съка можемъ стжика!

*   *

„Добро, — туй значи милостъ, правда, съвѣсть чиста

„И прѣданностъ къмъ Богъ, Отечество, Башца, —

„И славна бѫднина въ онъзъ страна луциста

„Кждъто ще прѣмине нашата душа! . . .

„Добро, — туй значи милостъ, правда, съвѣсть чиста!“

*   *

. . . . Отдавна слушамъ въ себе тъзи пѣсень двойна,
Противорѣчие въ нищожно сѫщество; —